

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

CAPVT SECVNDVM.

ORIGENIS EXEGETICA ET EPMHNEYTIKA.

Capitis secundi partitio.

SECTIONIBVS tribus hoc caput continetur. I. varia Origenianorum *ἑρμηνείαι* genera per censentur. II. singula Origenis *ἑρμηνείαι*, quorum quidem ad hanc diem B memoria superest, enumerantur. III. agitur de Exegeticis quæ super sunt, deque vultis ipsorum interpretationibus. IV. disputatur de Origenis Tetraplis, Hexaplis, & Octaplis, deque vulgata editione Septuaginta Interpretum.

SECTIO PRIMA.

VARIA ORIGENIANORVM ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΩΝ ΓΕΝΕΡΑ ΠΕΡCΕΝCΕΝΤΥΡ.

I. *Scripturam sacram Ambrosij rogatu Origenes interpretatus est. Confutantur nonnulli, C qui primum Scripturæ sacræ interpretem ipsam fuisse volunt. II. Dividantur Origenis Exegetica in Scholia, Homilias, & Tomos: III. de quibus sigillatim queritur. IV. Quid sint *μουναρχιαι* disputatur. V. ipsiusdem pars *ἑρμηνείαι*. Epistolas inter Syntagmata collocamus. VI. Origenes historicum, mysticum, & moralem sensum perscrutari solet. VII. Cur minor in Novo quam in Veteri Testamento ab Ambrosio dictus sit, investigatur.*

ANTEQVAM varia Origenianorum *ἑρμηνείαι* genera percenscam, revocentur in memoriam quæ supra notata sunt, ad interpretandos Scripturæ sacræ D libros, Ambrosij consiliis, auctoritate & rogatu Origenem fuisse impulsam, & quasi adactum, ut amice ab eo ipse ex postulat in Commentarijs ad Psalm. 1. & ut in quadam Epistola, quam exhibent Cedrenus & Suidas, leviter conqueritur, & ut ipse scribit Ambrosius in Epistola ad Origenem, quam refert Hieronymus in Epistola ad Marcellam. Confutandus deinde venit nonnullorum error, qui primum Origenem Scripturas fuisse interpretatum literis prodiderunt. In his Beatus Rhenanus ad Hermannum Archiepiscopum Coloniensem ita de Origene disserit: *Quippe hic scriptor, quam quod ingenio perspicacissimo, & optimo disciplinæ omnifariam ex cultu prae datus fuit, tum quod improbo studio sacræ monumentis invigilavit, primus quasi glaciem sceldi juxta proverbium, in enarrandis Scripturis divinis. Quæ vera laus, quo magis copiosa debeat primis quibusque rerum optimarum auctoribus, nemini ambiguum est. Et Sixtus Senensis libr. 4. Biblioth. qui sic ait: His similibus excitationibus ubique uti voluit, prout decebat hominem pene *ἄρ. ἑρμηνεύων*, & qui primus aggressus esset explanationem omnium divinarum Scripturarum, nondum ob ingentem earum difficultatem ab aliquo attentatam. Et Genebrardus in Epistola ad Carolum IX. ejus hæc verba sunt: Theologia liquidissimam veluti scaturiginem aperuit, & cum frangi illo Salomonis viro derivavit fontes suos foras. Tum deinde: Et sane omnium, quorum quidem in divina Scripta Commentarij extant, fuit antiquissimus. Itane vero? antiquiorne Philone, qui tot scriptis hodieque superstitis Scripturas sacræ explanavit? antiquiorne Theophilo Antiochæno, cujus extant Commentaria in quatuor Evangelia? Vetustiores quoque fuerunt illo Melito Asianus, qui librum scripserat de Apocalypsi Iohannis; & Rhodon, & Candidus, & Appion, qui tractatus in Hexaëmeron sigillatim composuerunt; F & Iudas, qui de septuaginta apud Danielem hebdomadibus scripsit. Itaque Ambrosius ad Psalm. 118. 28. Origenem ait multorum interpretationes diligenti discussisse indagine: quos & sæpe citatos apud eum reperias: velut Homil. 15. in Genes. ubi ait: Nunc interim non videtur absque ratione dici, quod & prioribus nostris quibusdam visum est, Prophetiam quamdam in hoc designatam videri. Et Homil. 13. in Exod. Arctem etiam ante nos quidam pro furore posuerunt. Et Homil. 8. in Levit. De hoc quidam etiam ante me dixerunt. Et Homil. 9. in Num. Quidam tamen ex ijs qui ante nos interpretati sunt locum hunc, memini quod mortuos dixerunt eos, qui nimitate scelerum in peccatis mortui intelliguntur. Et Homil. 26. seq. Execundi de Aegypto figuram duobus modis accipi, à prioribus nostris, & à nobis sæpe tam dictum est. Et Homil. 8. in Iudic. Memini etiam quemdam ex prædecessoribus nostris in libellis suis vellus lana populum dixisse Israël. Et Homil. 10. in Ierem.*